

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIO
FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 3 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

À PROPÓSIT DE LA NOVA LLEY D'IMPRENTA.

Per lo que toca á aquestas questions ;muxoni! | Ni á posar en dupte aquests miracles. | Ni á estirà'l fil á aquestas joguinas.

Ni á atacá 'l crédit, de una cosa tant poch | Recurs del suscriptor á un periódich | Y are treguin en clar si aixó es
digne de credit pels tenedors. | suspés. | un presidari ó un periodista.

LA PELL DE OVELLA.

Los carlins son endiastrats.

Quan van per la muntanya detenen correus, creman cartes, y per res del mon consenten que per allà ahont gamban, hi gambi cap manifestació de la civilitat moderna.

Are, quan van per la ciutat ja es un'altra cosa; llavors ja no detenen correus. Molt acontrari, en lloch de detenir-lo 'l fan.

O sino demanin informes als redactors del *Correo Catalan*.

En lo corréu seu, no s'hi admeten cartes sense 'l sello del Terso.

Ni s'hi admet cap escrit que no fassa tuf de carli en campanya, d'aquells que están un més ab la mateixa camisa sobre de l'esquena.

¡Quin llenguatge!

Al un costat lo Dèu vos salve Maria, y á l'altra columna una ratxada d'insults, capassos de fer caure d'esquena á tota la partida de 'n Savalls.

Ja 'ls dich jo, que no hi ha per ahont agafarlos.

Y que hi tèn de haver sants cristians, si fins lo govern, quan ne pesca un, en lloch d'enviar-lo allà ahont deuria, l'hi dona un empleo.

Aném al cas.

Tothom sap lo que ha passat ab l'assumpto de las ditxosas pelegrinacions.

Van ferne una, un'altra, y un'altra, y pelegrinació á la dreta, y pelegrinació á l'esquerra, y pelegrinació per esmorsar, y per dinar y per sopar: nada, la gran qüestió es agitar lo país y fer maniobras y exercicis per cuan vinga 'l cas.

Resulta de tot aixó que algú s'empipa, y comensa á fer broma ab los pelegrins.

Y que alguns altres—no sabem qui—passan á cosas majors, y reben á la pelegrinació ab arguments mes contundents:

Y aquí vè lo bò.

Vull dir que aquí vè 'l *Correo Catalan*.

Vostès se figurarán, si volen, una disputa de todas las pescateras de la pescateria; pero no s'haurán figurat res, si ab ella volen compararhi 'l llenguatge del *Correo Catalan*.

Ab la cara mes verda que un llargandaix y ab la boca mes plena de babas que un gòs rabiós, aquelles mansas ovelles del remat del bon pastor, aquells partidaris de la resignació cristiana, aquells admiradors de l'Evangeli que mana girar la galta esquerra, quan s'ha rebut una bofetada en la galta dreta, han llansat una pluja tal d'insults contra la premsa que no aplaudeix las manifestacions carlistas y contra 'ls liberals en general, que no hi ha parayguas que l'aguanti.

¡Volen una petita mostra de lo que han dit?

Allà vá; pero 'ls adverteixo que per lo que podria ser, se posin las mans al cap.

Los liberals som «turbas salvatjes, canalla esquerosa y embrutida, manadas de pillets y de descamisats, escoria de la societat, gent fementida y miserable que deuria amagar-se en los pudriders mes inmundos del vici ó del crim, únichs, indecents y cobarts, bandidos urbans, alevés, asesinos, presidaris llicenciats, etc., etc.»

Tot aixó y molt mes som los periódichs que

hem creat atmósfera contra aquestas hipócritas manifestacions tant contrarias á la pública tranquil·tat, y en las quals ab la capa de la religió, s'hi amaga 'l proposit de tornar á anegar al país en sanch y llágrimas.

Nosaltres no tenim mes que dir sino que 'ls héroes d'Igualada y Cardedeu, ds Tortellá y de Llayers, de Granollers y 'l Vendrell, de Cuenca y de Estella y mil pobles mes son los únichs que mereixen los calificatius que 's permet aplicar á un partit, que si algun delictes ha comés, ha sigut lo de no aixafar lo cap á la serp del carlisme.

Els han vomitat aquesta série de insults, y 'l bon sentit y la justicia 'ls obligará á tornar-se á enviar lo que han vomitat,

Perque ells y solzament ells confirman aquell antich refrá «Piensa el ladron.....»

Aquest llenguatge que revela l'educació que han rebut entre las partidas del *requeté*, indicarà als incautes que de bona fé 'ls segueixen, (si algun n'hi ha) la naturalesa dels seus propòsits y la bestia que s'amaga dessota d'una pell d'ovella.

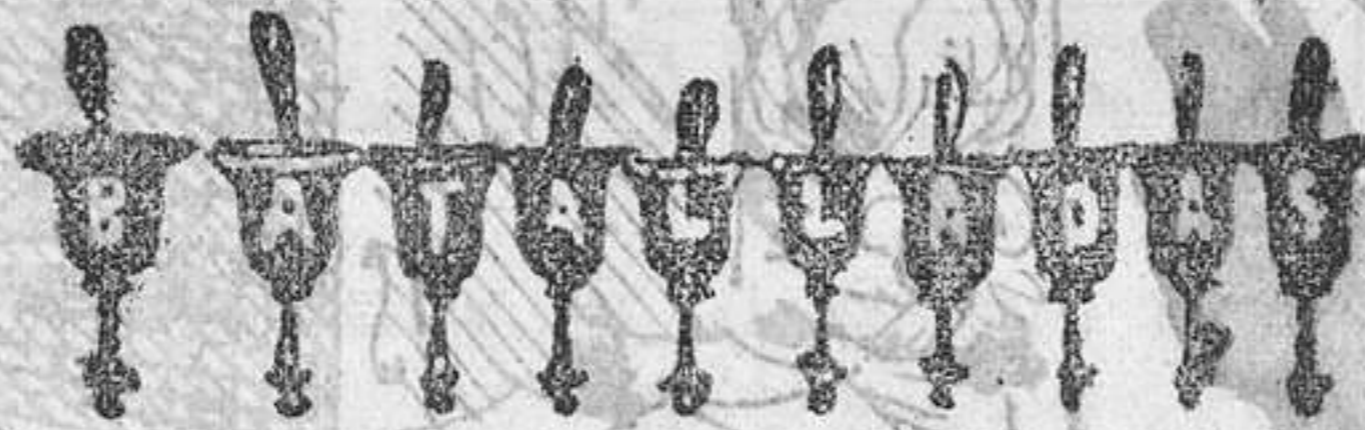
Qui aixís parla, y qui no s'avergonyeix d'estampar aquestas paraulas, es pitjor que l'home mes baix y despreciable: aquest si se 'n vá de la llengua, es perque no tèn instrucció: lo publicarho en un periódich demostra que se sab llegir y escriure (per mes que sembli imposible.)

Y are acabarem dihent als autors d'aquesta ratxada d'insolencias, lo que 's diu als homes flachs de cervell.

«Que Dèu vos benehesca.»

Hasta nosaltres som mes cristians qu'ells.

P. K.

En Nova-York hi ha un elefant que dihen qu' es lo mes corpulent que s'ha vist en aquell país, no sols per sas dimensions, sino també per la gran llargaria dels seus caixals.

¡Mosca!

¡Quin ministre de Hisenda, per Espanya!

Lo reverendíssim *Corréu Catalá*, fa dias, que treu foch pels caixals ab motiu de nosequé, que va haberhi contra 'ls pelegrins.

Paciencia noy, y resignació que per aquest medi se alcanza la gloria del cel.

Seguint l'evangeli, deurian recordarse que en aquest cassos s'ha de presentar l'altra galta.

Però, ¡qui te tanta virtut?

Segurament que pèl *Correo* fora millor presentar..... la boca d'un trabuch.

Un mal intencionat, lo dimars passat vá disparar un petardo á la porta de la iglesia del Pí, al punt que baixava de la trona 'l pare Goberna.

Dant aquesta noticia 'l reverendíssim *Corréu Catalá* diu que com los clerófobos de Barcelona no perdónan medi de insultar als católichs apostólichs y romans, no dupta que aquesta bromita serà obra de algun d'ells.

Qui no diu al *confrare* que aixó pot ser un avís del cel ó be algun miracle?

Tals cosas podia haver dit lo reverent pare Goberna!

Historich.

Lo dia que 'ls pelegrins van tornar de Montserrat y van fer l'entrada pel portal Nou, dos subjectes de la brometa 's varen mesclar entre ells, purament per divertir-se un ratet.

Algun espectador creyentse de bona fé que eran de la colla los hi va enviar algun sabatet que de rebót va anar al cap dels bromistas.

Aquets immediatament se van separar de la comitiva veient que la cosa no daba de si, y que la broma pedia convertir-se facilment en una formalitat.

Que recordin aquets senyors lo refrá que diu: «El mejor de los dados es no jugarlos.»

Los suavos pontificis, alias soldats del Papa, diu que s'allistan en lo exercit turch.

Diu un refran: «Los estremos se tocan.»

Al cap de vall, ab uns quans remendos que 's fassin á l'uniforme, y ab que 's cambihin alló de la creu ab la mitja llua, ja estan corrents.

No será difícil sentir un dia en una divisió turca, á la hora de sortir lo sol dos coros que armonisin perfectament ab aquestas lletras.

Ave Maria gratia plena.

Ala Ala Ala.

Dominus tecum.

Ala Ala Ala.

Benedicte tu in mulieribus.

Ala Ala Ala.

En lo cengrés, apropòsit del projecte de contestació al discurs de la corona, va haberhi una votació.

228 diputats varen votar *Si*; un sol va dir *No*. Los diputats que van dir si, se deyan..... los rellevem de llegir los noms..... tampoch los coneixerian.

Lo diputat que va dir no, se diu Castelar.

Deya un suscriptor del *Brusi*:

Mirin si está compacte 'l Congrés, que representa al país, que unanimament ha votat en la qüestió del mensatge, menos en Castelar.

Preguntem nosaltres:

¡Quans eléctores varen votar als diputats que van dir si?

¡Quans varen votar á 'n Castelar?

Si dels diputats que varen dir si en la qüestió del mensatge, descontessim los que son ministres, los que ho han estat, los que esperan serho, los que cobran sou del erari, cessantia, etc., etc., ¡quants ne quedarian?

Tots los periódichs d'Espanya protestan contra la ley d'imprenta d'en Romero Robledo.

Tats, menos los ministerials.

Un d'aquets diu que si la ley ne s'aproba en Romero Robledo dimitirá.

¡Ay senyors diputats!

No saben vostès lo bèque farian á l'Espanya, desetxan la ley de 'n Romero Robledo!

A Girona van fer una pila de romansos per dur á efecte la romeria als Angels.

Després van tocar á reunió, van contarse y eran..... uuas quantas vellas xarugas.

¡Qué magre!

Ni siquiera hi havia prou gent per pendre l'ermita á la bayoneta.

Han dit alguns periódichs que Inglaterra y Espanya han fet un tractat secret.

En virtut d'ell Espanya deurá donar 80 mil homes, é Inglaterra 'us entregará 300 milions garantits per la casa Rotschil.

¡Bravo!

Ab molt motiu diu un periódich.

«Cansat lo govern de emitir lámimas y pappers, are tracta de emitir homes.»

¡Que succehirá á Fransa?

Alla ho veurem.

La democracia europea te fixos los ulls en ella, y no créu que lo que mereix las simpatias

del país puga caure, mentres lo país no vulga que caiga.
Los perills son inmensos; pero es inmens també l' amor á la democracia.

Per las clavagueras y fent una mina varen robar lo diumenje últim, la casa de cambi del Plá de la Boqueria.

Setze mil duros van cobrar los lladres pèl treball de fer una mina y de recorre las clavegueras.

¡Si al ménos hagués succehit aixó en ios temps dels revolucionaris!...

Preu hauria dit lo Brusi: «Mirin vostés, hasta per robar se progressa!»
Y ara dihém nosaltres: «La llástima que no mes progressém en materias d' aquestas!»

Fins are han mort uns mil turchs y ja diuhen que hi ha unas déu mil viudas.

Per terme mitj cada turch té déu donas.
La sort del govern turch, es que las viudas d'allá 'l mateix que las de aquí, no cobran.

LA CUSIDORA.

IMITACIO.

Ab un garbo qu' enamora y ab ulls negres y bonichs d' eixa terra ets la senyora y de tots los seus confians.
Si t' insultan, si t' segueixen despreciantlos, res tu dius, y ab un pam né nassos deixas als tanocas y atrevits.
Cusidora, cusidora ves cusint, cusint, cusint.

Ressalada y llaugereta de ta casa al demati surts y deixas al darrera admirats a pollos mil.
Per carrers y plassas trencas y á una tenda ó dalt d' un pis, al final somrient arribas, fent la burla á uns quants mosquits.
Cusidora, cusidora, ves cusint, cusint, cusint.

Quant hi entras.—La Roseta— totas dihuen fentne crits! y entremitj d' ellas t' assentas prenent feyna per cusir.
Despres cantas y enrahonas y t' en rius dels pobres xichs ab tan macas amiguetas las qu' et donan sempre fil.
Cusidora, cusidora, ves cusint, cusint, cusint.

A las dotze, cap á fora t' estarrufas lo vestit y despres t' en vas soleta sino trovas un *cusí*.
Ab la gracia que traginas y ab lo teu coquet sonris te'n endús lo cor de joves y de joves aixerits.
Cusidora, cusidora, ves cusint, cusint, cusint.

¡Qué si 'n vals tu de pessetas! ¡qué si 'n vals tu de pistrinchs! mes t' aprecio, que las perlas, y qu' el or, y que 'l rubí.
Son dos minas que molt valen ta careta y ton sonris ab los quals tu t' compras joyas joyas ricas, traos richs
Cusidora, cusidora, ves cusint, cusint, cusint.

Ara escóltam una mica ja que te he tractat axi alabante en certas cosas criticante en lo precis,

¡Vols cusirm' nena las calsas que hi tragino quatre estrips?
¡Dius que sí? pues prenlas, prenlas y demá podre sortir.
Cusidora, cusidora, ves cusint, cusint, cusint.

AXERIT.

En la estació de Valladolid y á la arribada de una companyia d' ópera, una de las cantantas vá parir un noy y una noya.

Bonich duo!

A Madrid un tal *Carnero* ha envenenat á un germá seu.

Ja'u veuhen: *carnero*: la llana sempre ha sigut dolenta.

Alguns francesos recorren las Provincias Vascongadas desitxosos de enterarse del preu dels béns. al objecte de calcular alguna especulació inspirada en la guerra turco-rusa.

Si aquets francesos volen bestia bó y barato, que vingan á Catalunya.

Nosaltres, los atrassarem á algun pastor de confiansa.

Are trovarán lo bestia en molt bon estat, perque fá temps que pastura per las montanyas.

Deya aquet dia un amich mèu parlant de las romerias:

—A mí ningú 'm treu del cap que aixó porta qua.

—Si senyor, si, vaig dirli jo, qua y orelles!

Diu lo «Diari de Vich» que l' últim disapte van atravesar aquella ciutat varios carros carregats de pelegrins procedents de la romeria de Montserrat, dirigintse á la vila de Manlleu.

Se m' afigura que molts d' aquí Barcelona sense passar per Vich, també anirán á parar á Manlleu y fins alguns á Peñaranda.

Se vá á aplicar al port de Bilbao l' invent d' un aparato inglés conugut per «salva-barras.»
Recomaném al govern que li dispensi tota la protecció posible.

Senyor Cánovas, qui no recomana un «salva-barras?»

Al arribar aquet dia 'ls pelegrins de Montserrat, quan entravan pòl Portal Nou, com vostés saben, van ser rebuts ab xiulets, cops de taronxos y altras demostracions simpáticas per l' estil.

Per fortuna al arribar á la Plassa de Llana, diu que tots ja respiravan molt desahogadament!

Deya un pelegrí de Sabadell:

—Mira Lluís: com mes cops de pedra m' enviavam, mes fé tinnia en lo nostre triunfo.

—Ah, sí, sí: l' hi responia en Lluís: lo burro que tinch al hort també es aixís. Com mes l' hi pego, mes depressa roda.

Un telégrama de Constantinopla, assegurava que en un' acció últimament donada, 'ls russos van tenir 4 mil morts.

Quatre mil son molts!

¡Que volen que 'ls diga!

«Eres turco y no te creo.»

Lo Mariscal Mac-Mahon ha escrit una carta cuhenta á M Jules Simon, y aquest ha presentat la dimissió tot desseguida.

Mal fet.

Si jo hagués sigut de 'n Simon, al rebre la carta, hauria fet lo *Simon de l' ombra*.

Y avant!

Ja saben lo que vá passar á Sabadell ab motiu dels pelegrins.

Diu que plevian mahons.... y que van sortirne varios descalabrats!

«A pesar de lo qual, diu lo *Correo Catalan* no vá haberhi ningú que rompés la formació.»

Y que habian de rompre sant cristiá.

En altras cosas s' han trobat molt pitjors y no l' han rompuda.

Un pelegrí que á Sabadell vá rebre un tronxo, esclamá:

«Perdonéulos, que no saben lo que 's fan.»

Naturalment que no'u saben.

Precisament á Sabadell es ahont está mes desarroñada l' industria lanera.

¡Vaya un modo de fer mal bè las crias de primera materia!

MORALITAT.

Casi plorant de pena un dia deya un pelegrí ja vell:

—«Van tirarme una pedra á Sabadell y un gep me vá sorti al mitj de l' esquena»

Y al sentirlo un llanut:

—«Mal fet, vá dir, mal fet, que no'u repara?»

—«Sí, es molt mal fet; pro es mes mal fet encare un home *geperut*.»

Menciona un periódich un sermó predicat a Santa Ana 'l dia de Sant Isidro.

En diu sermó vá dirse que la virtut no 's troba mes qu' en los pobles agricolas, ja que la *malehida industria* no engendra mes que legions de fieras que apadregan y omplan de garretadas als pelegrins que van á la montanya.

Va anyadir l' orador qu' Espanya passaria grans cataclismes, com los que 'ns pinta l' historia hasta que vinga un nou Carlo-magno.

—Home, fassim lo favor, escolti; *Carlo-magno* ó *Carlos memo*? Net y clar: á vostés ray que ningú 'ls diu res....

A la pelegrinació dels Angels no vá anarhi un sol vehi de Sant Felíu.

Ja'u veuhen.

Tambè hi ha sants que no aproban aquestas manifestacions carlistas.

O si no que 'n respongui 'l gloriós Sant Felíu de Guixols.

L' altre dia vá haverhi foch en lo carrer de Cortinas.

Lo foch vá ser en una fábrica de *Persianas*.

¡*Cortinas y persianas*!

Vels'hi aquí lo que tè voler lligar los elements nous y 'ls vells: vels'hi aquí lo fueu tè voler aliar lo qrogrés y 'l retrocés.

Quant un home passa penas

y no veu may lo seu fi

diuhen passa 'l pelegrí:

quan se escalfan las esquenas

plouhen pedras y crustons,

y lo *Correu Catalá*

crida quan mes pot crida

passan peregrinacions.

En singular y plural

cosa es que sempre fá mal.

Los gitanos están furiosos perque á pesar de haberhi tantas peregrinacions no tenen feyna.

Un deya aquet dia á un companyó seu en la Esplanada, al peu de hout antes hi matavan porehs.

—Payet, la cosa no dona, y creu payet, que fins hi anat á las estacions del carril.

—Payet, lo mateix te dich; ay mal *garranyich garranyach te fassen los ossos*.

—Jo que estava tot contentó, creyent que se 'ns giraria feyna, y 'ns afartariam de guanyar panis.

LA CAMPANA DE GRACIA.

No me'n parlis; jo crech que are la llana val molt diner y ningú la vol donar per una pipadeta de tabaco.

CANTARELLAS.

Qui está ben enamorat diuhen qu' es cego m' jaymia jo'n dech estar sols un xich pues sech un poch curt de vista

Si ahir no vaig ferte l' ós es perque mentres venia vaig trobar mitja pesseta y vaig aná a las Delicias

Si per fer veure qu' ets grande gastas molt, jo no m' atmiro, puig te puch dir que també jo gasto molt.... molt de brillo.

Continuació de la llista dels objectes regalats fins are per formar la loteria Padró. Lo públich compondrà la importancia perque nosaltres deguem encararla.

Los senyors Montaner y Simon, editors d' luxu que honran á Espanya, íntims amichs del malaguanyat Padró, entre altres donatius importantíssims á la familia de'n Padró, que no eitem per no ofender la modestia de dits senyors, han regalat una gran colecció de obras de molt valor ilustradas y encuadernadas ab tan luxu com bon gust.

dos dibuixos á la sépia.—Francisco de Paula Faura; un árabe y dos candeleros, estil pompeya, tot de bronce.—Josep Presnó; un paisatge, acuarela.—Francisco Sans; un cap de estudi, al oli.—(Seguirá.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Unicament han enviat xaradas dignas d'insertarse'ls ciutadans Manteyaire, Deixemhi ser, Ralip, Nen del Vendrell, Retratista, Des parayguas foradats, J. Nenjetas y Noy maco.

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO 339.

- 1. QUADRO DE PARAULAS.—A R P A E A I L P I L A A L A S
- 2. SINONIMIA.—Sans.
- 3. PROBLEMA ARITMETICH.—57 duros y mig.
- 4. XARADA I.—Mar-mol.
- 5. IDEM II.—Mont-seny.
- 6. XARADA-ENDAVINALLA.—Grana.
- 7. GEROGLIFICH.—Entre amichs y soldats cumpliments son escusats.

IDEM Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO 390.

- 1. SINONIMIA.—Dén.
- 2. TERS DE PARAULAS.—P E P E V A P A U
- 3. PROBLEMA ARITMETICH.—35
- 4. AMOHINO CEREBRAL.—Papé del Estat.
- 5. XARADA I.—Ca-si-a-no.
- 6. IDEM II.—Do-lo-res.
- 7. XARADA-ENDAVINALLA.—Ma-gallí.
- 8. GEROGLIFICH.—Qui dia passa, any empeny.

QUINT DE PARAULAS.

Per las claridades y fent una mira viron robar lo diuhen. Ailla. la casa de campí del Eix de la Rodona.

Omplir los pichs de lletras que llegidas de llarch y de través digan: la primera ratlla lo nom d' una eyna de pagés; la segona l' de una promesa; la tercera una beguda; la quarta lo que s' fá quan se dona ineens y la quinta un obra de fuster.

TRENCA CLOSCAS.

D' aquestas paraulas fene sortir una sustancia que venen los apotecaris.

SINONIMIA.

Conech una tot que te un bon pamet pero que la cara l' hi tot un poquet. Tant com una tot no l' hi tot perxó. Cinch lletras, barrina que ja hi dit prou jo.

PROBLEMA ARITMETICH.

GOMBINACIO NUMÉRICA.

Combinar las xifras 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. y lo número 10; de manera que contadas horizontal, vertical y diagonalment donguin una suma igual á 18.

XARADA

Lo nom de cert General es ma segona y tercera. De ser segona y primera Deu nos en guard d' aquet mal. En tots los escrits del mon crech trobaras hu tercera. Me crech ser tres primera de desde l's peus hasta l' front. Lector; barrina una estona, men tot es un nom de dona.

GEROGLIFICH.

D. T

t A T a N

0 0 0 0 0

F A F A F A

ORO

L

L

(Las soluciones en lo próximo número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 30.—Barcelona.

BOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.